

søge at så mistillid. Gå dog konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og i debatten her i Folketingssalen, stil alle de begavede spørgsmål, få de endnu mere begavede svar; så skulle det såmænd undre mig, om der ikke også ville gå et lys op for Enhedslisten. Men derfra og så til at tro på, at det vil få Enhedslisten til at stemme for aftalen, ja, så naiv er jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil bestemt ikke klandre en ordfører for at støtte sin minister, men man kan jo diskutere, hvordan man støtter en minister bedst. Var det ikke en overvejelse for hr. Kim Andersen – det får han jo også lejlighed til senere i debatten i dag – at støtte ministeren i de forhandlinger, ministeren i øjeblikket sidder i om udmøntning af klausulen, ved at få sagt klart og tydeligt, hvad det er for nogle forudsætninger, der skal til, for at man mener, at den klausul overhovedet er acceptabel?

Ville det ikke støtte ministeren langt, langt stærkere i stedet for at give et carte blanche, som gør, at ministeren med den tale, hr. Kim Andersen har holdt i dag, risikerer at stå svagere end nødvendigt i de drøftelser, der er i gang?

Kl. 10.40

Det samme gør sig gældende, når vi ser på det spørgsmål, som hr. Kim Andersen selv tog op i sin ordførertale, om indflydelse og indsigt frem til 2012, hvor man kan diskutere, om den dækker det behov, der er. Den gode baggrund for at lave en aftale er jo, at så kan man forhåbentlig få noget styr på det, der sker frem til 2012, og det er netop indsigten og indflydelsen. Også der ville hr. Kim Andersen kunne støtte ministeren.

Så skulle vi ikke i fællesskab på en mere konstruktiv måde støtte ministeren i stedet for bare at råbe hurra?

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil da gerne sige tak for, at jeg nu også bliver inddraget i hr. Kim Andersens rosevirksomhed.

Så vil jeg godt spørge hr. Kim Andersen, som nu ikke længere er i tvivl om klausulen, selv om han jo faktisk åbnede op for, at vi skulle kigge meget omhyggeligt på den i første runde: Giver

det ikke anledning til bekymring, at ministeren nu åbenbart vil gentage samme forløb, som vi så her i høsten, nemlig at ministeren på trods af gentagne henvendelser fra os andre ikke ville drøfte indholdet af den her aftale med Folketingets partier, før den så kom – altså uden at have konsulteret os andre på nogen måde?

Nu skal den her klausul åbenbart forhandles, igen uden at Folketingets partier er inddraget, og så skal den smækkes på bordet, lige før man ved anden behandling vil vedtage beslutningsforslaget, sådan at der næppe bliver tid til at gennemgå de problemer, der så kan være i klausulen.

Er det fornuftigt, eller ville det ikke tværtimod være lidt mere fornuftigt, at man nu indbød Folketingets partier til at drøfte, hvad det egentlig er, den går ud på?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Kim Andersen har gjort en hel del ud af den nærmere specificering, der skal være af den såkaldte kompensationsklausul. Jeg vil derfor gerne spørge hr. Kim Andersen, om han kan forestille sig, at man med den ordlyd, der er, kan fortolke det sådan, at det er muligt for staten efterfølgende at gå ind og lave f.eks. en øget kulbrintebeskatning. Det kunne f.eks. være i det helt oplagte tilfælde, hvor vi beslutter enten nationalt eller på europæisk plan at sænke selskabs-skatte, lad os bare sige til 25 pct., de er 30 pct. i dag; det vil jo give et tab for staten.

Ligger det inden for fortolkningsmulighederne i hr. Kim Andersens optik, at staten så kan gå ind og sige: Nu bliver den overnormale profit, der tilfalder DUC, så stor, at vi som ansvarlige for statens aktiver må gå ind og lave en særlig beskatning, der modvirker det her? Ligger det i hr. Kim Andersens øjne inden for fortolkningsmulighederne?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med at give hr. Keld Albrechtsen en uforbeholden undskyldning. Hvis jeg er kommet til at udtrykke min tiltro til, at hr. Keld Albrechtsen kan stille begavede spørgsmål under udvalgsarbejdet, på en måde, så hr. Keld Albrechtsen har opfattet det som ros, trækker jeg hermed de ord tilbage. Jeg vil ikke sætte hr. Keld Albrechtsen i forlegenhed.

Må jeg så ikke sige til fru Anne Grete Holmsgaard og også til hr. Ole Stavad, som udøver